

## Wachten op Jezus

Johannes 21:1-7

Wachten op Jezus duurt lang.

Duurt soms zó lang, dat wij het wachten uiteindelijk maar opgeven.

We vallen dan terug in ons oude bestaan, in de situatie vóór Jezus Christus ons leven binnenkwam.

O ja, we hebben het wel geprobeerd: we hebben uren, dagen, maanden, misschien wel jaren gewacht - biddend gewacht - maar Jezus kwam maar niet.

Wèl bleven we met onze vragen en twijfels zitten.

Wachten duurt soms lang!

\*

"Ik ga vissen", zegt Simon Petrus.

En zes andere discipelen volgen zijn voorbeeld en gaan met hem mee.

Ze hebben nu wel lang genoeg gewacht.

En - wellicht teleurgesteld - keren zij het leven met de opgestane Heiland daarmee de rug toe.

En op-hoop-van-zegen slepen zij hun scheepjes van het strand in zee.

Werpen hun netten uit, varen de hele lange nacht, maar er is geen vis die zich in hun netten laat vangen.

Ze vangen 'bot'.

\*

Teleurgesteld - bij het aanbreken van de nieuwe dag - keren zij terug naar het strand. Terug naar het begin, terug naar af.

En dáár, aan de oever van het meer - op de grens van dood en leven - staat Jezus.

De zee aan zijn voeten, want Hij heeft de dood overwonnen.

Nedergedaald is Hij in het donkere water van de dood - als Jona - maar Hij is opgestaan om ook ons na Pasen vóór te gaan.

Hij openbaart Zich opnieuw!

Maar zijn discipelen herkennen Hem niet.

Ze zijn nog vol van hun mislukte visvangst.

Niets gevangen ... zélf gevangen in machteloosheid.

Wachten op Jezus ... levert het wel iets op?

\*

"Kinderen, hebt gij nog enige toespijs?"

Met deze woorden doorbreekt Jezus de uitzichtloosheid van het leven van zijn discipelen.

Hij is er blijkbaar al, vóór dat zij er erg in hebben.

Aan het woord "kinderen" herkennen zij Hem.

Een woord ter bemoediging, een woord ter vertroosting, een woord ter vermaning.

In het Woord dat Hij spreekt is Hij te kennen.

Ook voor ons, aan het begin van onze vergadering.

Wachten op Jezus is niet te vergeefs!

ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden